

[Lorentzen.]

fattende de højere dagpenge, der gælder for medlemmer, der egentlig ikke er forsørgere, men som har 15 års anciennitet, og 75 pct.s refusion af brændselshjælpen.

Så må jeg måske, inden jeg kommer til selve lovforslaget, lige nævne, at da vi i sin tid med repræsentanter for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse drøftede, om de ikke var tilfredse, hvis det viste sig, at kassen opfyldte betingelserne i § 13, stk. 5 b, for at få understøttelse — hvad alle troede den gjorde på det daværende tidspunkt — sagde de: nej! Det punkt skal vi nok ordne; vi ved godt, at der er en lille uoverensstemmelse mellem os og statistisk departement, der har udregnet arbejds lønnen for højt, men det finder vi nok ud af at få rettet. Nå, det var i virkeligheden det, spørgsmålet stod på. Jeg sagde da til repræsentanterne for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse: kom så til kommissionen og sig, om I har fået det ordnet med statistisk departement, således at I opfylder betingelsen i § 13, stk. 5 b, for at få den store refusion.

Vi hørte imidlertid ikke noget fra kassen, og det, kommissionen nu foreslår, er ganske simpelt, at kasserne — særlig Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse — bliver stillet, som om de opfyldte betingelsen i § 13, stk. 5 b, idet man nedsætter den pågældende procent til $3\frac{1}{3}$. Men kommissionen foreslår ikke, at der gives noget for de foregående år, den giver ikke over for den høje regering udtryk for, at der mangler noget, hverken for 1952-53, 1953-54 eller 1955-56 — ja, for 1955-56 kommer statsrefusionen jo til udbetaling, og dette kommer for så vidt også til at virke på kassebeholdningen for indværende år, 1956-57.

Jeg må måske i denne forbindelse have lov til at anføre, at da Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasses formue blev gjort op den 31. marts 1954, var formuen steget med 2 mill. kr. til ca. 12 mill. kr. Der foreligger fra arbejdsdirektoratet en udregning, hvorefter Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse ved at forhøje medlemskontingentet for heltbetalende med 45 øre pr. uge og for delvis betalende med 30 øre skulle have været i stand til at opnå den refusion fra staten, som loven omhandler. Men — som det ærede medlem hr. Ravn gjorde opmærksom på — kassen har ganske simpelt nægtet at

forhøje kontingentet. I stedet for har man på et møde stillet en lang række krav til det offentlige. Det er dette afslag fra Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, som et flertal her i salen vil bøje sig for ved midlertidigt at dispensere fra reglen i § 13, stk. 5 b. Nu kan man naturligvis nok sige — som det ærede medlem hr. Ravn gjorde — at der er det lumske ved reglen, at det som regel først er hen i november måned det påfølgende år, man kender årslønnens størrelse og altså kan se, om betingelserne med hensyn til de 3,5 pct. er opfyldt. Det er delvis rigtigt — måske også nok reelt helt rigtigt — at man endnu ikke har det endelige tal at gå ud fra, men når jeg kun siger delvis rigtigt, så hentyder jeg her til, at Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse ved en skrivelse af 15. december 1955 fra arbejdsdirektoratet blev gjort opmærksom på, at der var ugler i mosen, idet man dér havde statistisk departements foreløbige årsopgørelse. Men hvad svarede arbejdsløsheds-kassen? Den svarede: det kan ikke passe, vi må have ret til at omregne tallene, og Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse fik derefter under 26. januar 1956 tilsendt hele det statistiske materiale. Siden har man ikke hørt fra Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, i hvert fald ikke i kommissionen.

Det hævdes — det er også et ræsonnement, der har været fremført — at arbejdsmandenes årskontingent ligger for højt. Det vil altid være en skønssag, hvor stort et kontingent skal være, det skal jeg erkende, men jeg vil have lov at fremføre, at nogen begrundelse for dette synspunkt kan man i hvert fald ikke finde på historisk baggrund. En opgørelse pr. 31. marts 1953 viste, at understøttelsen pr. understøttelsesdag, når den korrigeres for prisstigninger, i tiden fra 1935 til 1953 var steget med 67 pct., og reallønnen viser vel antagelig en noget lignende stigning; men kontingentet pr. medlem er faldet. Det lå nemlig i 1939-40 på 5,7 pct. og i 1954-55 på 3,5 pct. af den gennemsnitlige årsfortjeneste. Jeg tør også nok sige, at der næppe var mange andre i dette land, som turde indtage det standpunkt at sige nej til et tilbud som dette: mod et ekstrakontingent på nogle få millioner kr. vil staten være villig til omgående at give jer 36 mill. kr. eller så. Men Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse kendte åben-